

KUTEČNÝ DÁREK.CZ

Remoska, jeden nocleh a slavná vila

Letos slaví remoska šedesát let, ve světě ji představuje Wintonovo dítě. Vánoční nadílku můžete tentokrát pojmout trochu netradičně. Přispět někomu na nocleh. A těšte se na filmové zpracování knihy Skleněný pokoj o vile Tugendhat. **TEXT JUDITA MATYAŠOVÁ**

Slavná pomocnice

Když se řekne remoska, tak se mi hned vybaví prázdniny na chatě. Bublanina, kuře nebo sekaná. Vždycky jsem netrpělivě nakukovala přes sklíčko v poklopu a hlásila babičce, že už to určitě bude hotové! Nikdy jsem ale nepátrala, odkud vlastně je tahle šikovná pomocnice do kuchyně. Historii remosky mi vyprávěla lady Milena Grenfell-Baines, kterou znám už řadu let. V roce 1939 odjela z Prahy do Anglie jako jedno z takzvaných Wintonových dětí. Británie se stala jejím novým domovem, kde desítky let představuje českou kulturu a historii, ale také kuchařské umění. Pomáhá začínajícím českým kuchařkám v Anglii, organizuje kurzy vaření, vloni vydala knihu receptů pod názvem Lady Remoska. „Před lety jsem sháněla remosku pro svoji sestřenicí, ale tady u nás v Anglii ji neměli. Tak jsem zavolala do továrny ve Frenštátu pod Radhoštěm a ptala jsem se, kdo dělá distribuci v Británii. Prý nikdo, tak jsem navrhla, že s tím ráda pomůžu!“ vypráví lady Milena, která tenhle český vynález představuje kuchařkám po celé Anglii a nedávno byla v Česku na oslavách šedesátého výročí remosky. Tu vymyslel Oldřich Homuta, který měl firmu v Praze. Po znárodnění byl jeho podnik připojen k firmě Remos. Od roku 1994 je výroba ve Frenštátu pod Radhoštěm a továrna vyváží do celého světa.

Noc v posteli

Taky každý rok řešíte stejné dilema? Zase knížku, zástěru nebo ponožky? Možná bych pro vás měla tip. Namísto hmotných dárek kupte letos třeba nocleženkou, která stojí sto korun na webu Armády spásy. Sto korun, pro někoho zanedbatelná částka, pro jiného hodně peněz. Díky nocležence může někdo bez domova strávit jednu noc v noclehárně s možností horké sprchy, polévky a teplých nápojů. Peníze putují do devíti poboček Armády spásy po celém Česku. Podobný princip nabízí také web Skutečný dárek, který provozuje organizace Člověk v tísni. Můžete si vybrat, zda chcete někomu přispět na chov drůbeže, nákup kozy nebo ovce. To vše je zdroj obživy obyvatel v chudých zemích Asie a Afriky.

Skleněný pokoj

Po několika letech vyjednávání je konečně jasné, kdo natočí filmovou adaptaci dramatického milostného příběhu, který se odehrává v brněnské vile Tugendhat. Julius Ševčík, režisér filmu Masaryk, bude příští rok na jaře točit v Brně Skleněný pokoj. V mužských rolích se můžeme těšit na Karla Rodena nebo Karla Dobrého. Filmový štáb bude nejen přímo ve vile Tugendhat, ale také v další slavné vile, rodiny Stiassni, nebo na Zelném trhu.

OBJEVILI JSME NA SÍTI

Nezahlit se dárky

Marcela Sobotová byla v roce 2013 poprvé těhotná a do toho řešila stěhování. Během balení krabic zjistila, kolik věcí člověk nahromadí. Na blogu Žijeme minimalismem radí, jak úsporně zařídit domácnost nebo proč nemá smysl malé děti zahlcovat dárky.

„Věčně tápu, čím obdarovávat děti mých známých ve věku do šesti let. Tak, aby se ony a rodiče netopili v hračkách a abych nedarovala jen 150. autíčko. Ráda dávám dárky praktické, ideálně, aby z nich dítě či rodič měli alespoň trochu radost a nebyla to kravina...“ V poště mi nedávno přistála prosba od čtenářky Renaty. Prosila mě o tipy na dárky pro děti známých v duchu minimalismu. Hm, to je trochu oříšek. Upřímně tohle vzájemné obdarování bývá až noční můrou rodičů, co se snaží doma minimalizovat. Nebo ne? Zpočátku jsem přesně nevěděla, jak mám Renatě odpovědět. Bylo mi jasné, že není sama, koho tohle trápí. Tak jsem se obrátila na vás na Facebooku a rozvířila debatu. Sešlo se v ní plno zajímavých nápadů, tipů a postřehů. Nechci je nechat zapadnout, a proto je tu tento článek.

Musíme něco nosit? Čím obdarováváme malé děti našich známých my? V této otázce mám docela jasno. Sama pro děti (ani pro sebe) žádné „zdvořilostní dárky“ nepožaduji, a tudíž je ani nedáváme. Nechodím na návštěvu s nějakou drobnou „serepetičkou“. Rozhodně ne nějakou, co se nedá spotřebovat a zůstane doma na věky. Beru na vědomí, že mé nerozdávání ve velkém může působit nezdvořile nebo lakomě. Vnitřně to ale cítím tak, že vás a vaše děti nechci zahrnovat věcmi. Sama totiž nechci, aby mě věcmi zahrnovali ostatní. Nosím jídlo na zobání. S tím se snad vždycky treftíte. Prostě něco, co bych (kdybych byla na druhé straně) sama ráda přijala a taky jedla. Neroztáčím spirálu obdarování: vy jste něco přinesli, tak my vám taky něco přineseme. Byla bych ráda, kdybych roztáčela spíš spirálu vzájemného setkávání. Což se ale většinou nedá tak snadno koupit... To setkání je přece dar sám o sobě. A to i pro malé děti, které ocení změnu a nové tváře (v přiměřené míře).

Pokračování na www.zijememinimalismem.cz

Blogerka Marcela bydlí s partnerem a dvěma malými dětmi v Plzni. Baví ji uplatňovat minimalismus v každodenním životě, psát o své cestě a inspirovat vás k přemýšlení nad tím, jak získat více prostoru pro to důležité.